

Norsk psykologforening,
Fagetisk råd
Postboks 419 Sentrum
N-0103 OSLO

Klager
Psykolog

FER-sak: 45/17K

Dato: 05.04.18.

FAGETISK KLAGESAK

KLAGER :

PSYKOLOG:

Fagetisk råd i Psykologforeningen (FER) har mottatt henvendelse datert 24.10.17. Saken ble behandlet på rådets møte 19.03.18.

Saken ble behandlet av rådets faste medlemmer.

Saksgang

06.11.17 FER mottok brev med klage på NPF-medlem
19.03.18 FER vurderte henvendelsen i møte.

BAKGRUNN FOR KLAGEN

Klagen har sin bakgrunn i at klagerne opplever at det er begått feil fra psykologens side i kontakten de hadde med ham i forbindelse med at de ba om hjelp til sin sønn som slet med atferdsvansker. Klagerne beskriver at de gjennom ti år hadde forsøkt å få hjelp fra flere instanser som helsestasjon, barnepsykolog, foreldreveiledningsprogrammer og flere runder med BUP, uten at dette hadde medført bedring av sønnens fungering. De tok kontakt med psykologen da de hadde hørt han var flink, samt at de hadde hatt kontakt med ham tidligere vedrørende ett av sine andre barn. Mor hadde året før første møte med psykologen vært gjennom en komplisert operasjon med langvarig opphold på sykehus og rehabilitering. Dette medførte at hun var sliten og hadde mindre fysiske krefter til å håndtere en stadig mer krevende sønn. Klagerne opplevde at psykologen ikke så at sønnen hadde behov for hjelp. Klagerne ønsket å snakke med psykologen uten at sønnen var tilstede da de opplevde det som vanskelig å snakke om sønnens problemer når sønnen var med i samtalen. Psykologen valgte å ikke imøtekomme dette ønsket. Når klagerne beskrev vanskelige situasjoner med sønnen, opplevde klagerne at psykologen ikke forstod. I stedet for å gå inn i problemene, ga han positive tilbakemeldinger om foreldrenes mestring. Klagerne opplevde også at psykologen introduserte nye og tidligere ikke aktuelle problemstillinger ved sønnen. De var redde for at han gjennom dette skulle fremkalle nye vansker hos sønnen deres. De skriver videre at

psykologen beskrev at de gjorde det meste riktig, og at de bare måtte leve med situasjonen. Klagerne beskriver at de opplever psykologens vurdering av at ingen ting kunne gjøres, som en av flere faktorer som bidro til at mor senere forsøkte å ta sitt liv.

Når foreldrene uttrykte bekymring for sønnens påvirkning på søsken, beskriver klagerne at psykologen skal ha svart at han hadde meldeplikt til barnevernet, men at han ikke opplevde at søsken var «skadet nok» ennå. Klagerne reagerer på psykologens uttalelse til barnevernet etter denne hendelsen, hvor de opplever at han beskriver en langvarig bekymring som han ikke skal ha uttrykt overfor dem tidligere. Videre opplever de at psykologen mener atferdsvanskene skyldes foreldrene, og at han mener barna bør tas fra dem.

I kontakten mor selv har i psykisk helsevern, blir det anbefalt nevropsykologisk utredning av sønnen. Denne utredningen konkluderer ifølge klager med ADHD, nonverbale lærevansker samt trekk fra Aspergers syndrom og OCD. Klagerne beskriver at dette utløser hjelpetiltak for sønnen. De opplever slik at psykologens uttalelse om at det ikke kunne gjøres mer for sønnen og at de bare måtte leve med situasjonen som feilaktig.

FERs vurdering og konklusjon

FER oppsummerer klagen i følgende punkter:

1. Psykologen har unnlatt å uttrykke bekymring for omsorgssituasjonen overfor klagerne før dette kommer frem i psykologens uttalelse til barneverntjenesten.
2. Psykologen konkluderte med at det ikke var mer å gjøre for sønnen når det senere ble avdekket flere diagnoser ved utredning.
3. Psykologen henviste ikke videre når han opplevde at han ikke kunne gjøre noe mer i saken. Videre at psykologen skal ha fremstilt det for klagerne som om hans konklusjon vedrørende dette var den eneste mulige.

Vedrørende punkt 1. finner ikke FER grunnlag for å åpne for kontradiksjon ut i fra den informasjonen som fremkommer i vedlagte uttalelse til barneverntjenesten. Psykologer er pålagt å uttale seg til barneverntjenesten når de ber om informasjon. FER kan ikke se at det ut fra foreliggende informasjon fremkommer at psykologen har handlet på tvers av de etiske prinsipper for nordiske psykologer (EPNP). Det er vanskelig for FER å ta stilling til hva psykologen har uttalt muntlig i møte med klagerne. Videre vil en vurdering av omsorgssituasjonen kunne endre seg vesentlig når ting i en familie endrer seg eller dramatiske situasjoner oppstår. FER kan slik ikke se at en eventuell endring i psykologens vurdering av støttebehov i en familie skulle medføre brudd på EPNP.

Vedrørende punkt 2. og 3. vurderer FER at dette er forhold som i stor grad omhandler psykologens faglige vurderinger. Informasjonen som fremkommer i klagen vurderes ikke å beskrive forhold som tilsier at det foreligger noen åpenbare faglige feilvurderinger hos psykologen. Klagers barn hadde videre før kontakten med psykologen gjennom år vært en til en rekke ulike tiltak i helsetjenestene. Det er utenfor FERs mandat å overprøve faglige vurderinger gjort av psykologen.

FER har forståelse for at klager har opplevd prosessen som utfordrende og vanskelig. Det er alltid beklagelig når pasienter ikke opplever at psykologen har forstått situasjonen. Imidlertid kan ikke FER se at det i opplysningene som fremkommer i klagen, fremkommer informasjon som tilsier at psykologen har brutt EPNP.

På bakgrunn av tilsendt dokumentasjon fra klager har FER gjort følgende vedtak:

Vedtak: 5.1.1.2 Brudd på de fagetiske prinsippene er ikke godtgjort.

Vedtak fattet av fagetisk råd kan ankes til psykologforeningens ankeutvalg for fagetiske klagesaker. Jmfør punkt 4.2.5 som kommer inn under saksgang og saksbehandling, påligger det den ankende part å begrunne hvilke(t) punkt(er) i fagetisk råds konklusjon det ankes på. Anken sendes Norsk Psykologforening sammen med fagetisk råd sin konklusjon og øvrige dokumenter i saken. En anke må være fremmet innen 3 måneder etter at fagetisk råd sin konklusjon er avgitt.

Med hilsen
Fagetisk råd
Norsk psykologforening

Svanhild Mellingen, leder

for leder Tove Beate Pedersen, sekretær FER

Kopi: Sentralstyret NPF, v/president Tor Levin Hofgaard